

بررسی ویژگیهای روانشناسی مهاجران

محمد باقر ناصری

مقدمه:

مهاجران یک نمونه تصادفی از جمعیت مبدأ نیستند. این فرضیه که دیرزمانی است در کانون توجه بسیاری از محققان قرار گرفته، بیان می‌کند که برخی از انسانها نسبت به پاره‌ای دیگر، تمایل^(۱) بیشتری به مهاجرت نشان می‌دهند. از زمانی که روانشناختی در قرن نوزدهم برای اولین بار قوانین مهاجرت را مطرح ساخت، تا به امروز، تحقیقات فراوانی در زمینه عوامل مؤثر بر تمایل به مهاجرت صورت گرفته و اینک، ادبیات این شاخه از علم، آنکه از شواهد و نیز قواعدی است که در این زمینه یافته شده است.

نتیجه یافته‌های مذکور حاکی از آن است که «خصوصیاتی وجود دارند که در مقابل تغییر ایستادگی می‌کنند - تغییر مسکن به اضافه تغییرات دیگر - و خصوصیاتی نیز وجود دارند که از تغییر به خاطر تغییر به نحوی استقبال می‌کنند. برای بعضی از افراد می‌باید مهاجرت دلایل جبری وجود داشته باشد، در حالی که برای برخی دیگر کمی تحریک^(۲) یا وعده^(۳) کافیست می‌کند». (۱) به عنوان مثال این امر مسلم گشته که ساخت سنی مهاجران، جوانتر از ساخت سنی جامعه مبدأ است. در اغلب موارد سن مهاجران بین ۱۵ تا ۳۵ سال گزارش شده است. (۲) در تبیین علت تمایل افزونتر جوانان به مهاجرت، تودارو، براین باور است که با کاهش سن و بالطبع افزایش درآمد مورد انتظار مهاجرت، افزایش می‌باید. (۳) برخی دیگر نیز پایین بودن هزینه‌های روانی مهاجرت را برای جوانان علت مهاجرت بیشتر این گروه دانسته‌اند.

بررسی عوامل جمعیت‌شناسی با جامعه‌شناسی که می‌توانند بر تمایل به مهاجرت تأثیر گذارند موضوع این مقاله نبوده و در این خصوص می‌توان به شرح جامعی که توسط شاووکانل فراهم شده رجوع کرد. (۴) در واقع، فرض اصلی این تحقیق، وجود تفاوت‌هایی معنی‌دار بین صفات شخصیتی مهاجرین و جامعه مبدأ است. تصور می‌شود که پاره‌ای از صفات شخصیتی آستانه تحریک‌پذیری افراد (مهاجران بالقوه) را نسبت به محركهای مهاجرت کاهش داده و درنتیجه، چنین افرادی با سهولت بیشتری اقدام به

1. Propensity.

2. Provocation.

3. Promise.

مهاجرت می‌کنند. چنانچه این فرضیه صحت داشته باشد می‌باید توزیع برخی از صفات شخصیتی مهاجران تفاوت معنی‌داری با توزیع صفات در جامعه مبدأ داشته باشد.

پایه‌های نظری:

جمعیت‌شناسان و جامعه‌شناسان ویژگیهای روانشناختی مهاجران را کمتر بررسی کرده‌اند. نظریات و فرضیات مطرح شده نیز اغلب از یک حدس و گمان تیزبینانه فراتر نرفته و به صورت آزمون نشده فرو گذاشته شده‌اند.

در میان نظریه‌پردازان مهاجرت، تودارو در زمرة کسانی است که به صراحت از نقش عوامل روانی در افزایش تمایل به مهاجرت سخن گفته است. تودارو این فرضیه را مطرح می‌سازد که افراد محافظه‌کار بسیار دیرتر از افراد خطرجو به عامل درآمد مورد انتظار پاسخ داده و اقدام به مهاجرت می‌کنند.^(۵) از این رو، بزعم تودارو، در میان مهاجران افراد خطرجو می‌باشند بیش از جامعه مبدأ باشد.

اندیشمندان دیگری نیز بوده‌اند که در این مورد نظریاتی ابراز کرده‌اند. آلدوس هاکسلی^(۶)، نویسنده انگلوساکسون، بر این باور است که رستاییان محروم از استعدادهای ذهنی کمتر به محركهای مهاجرت پاسخ می‌دهند و زان پتیه.^(۷) به نقل از مؤلفی دیگر می‌نویسد: «مهاجران عمدتاً از سه طبقه هستند: اول، افراد عصبی که می‌خواهند به هر ترتیبی که شده وضع موجود را عوض کنند. دوم، کسانی که در آنها قدرت رهبری نهفته است و گروه سوم، جاهطلبان هستند».^(۸) از آنجه آمد تنها بخشی از نظریات موجود درخصوص موضوع مورد مطالعه است. بی‌شك، کنکاش بیشتر به کشف ایده‌های جالب‌تری منتهی خواهد شد. با این حال، از آنجا که این نوشتار در پی بررسی نظریات مطرح شده در این باب نیست، به همین‌اندک، بسنده کرده و پس از بیان متدولوژی تحقیق به تشریح نتایج به دست آمده پرداخته خواهد شد.

روش تحقیق:

این تحقیق از نوع میدانی بوده و در شهر بندرعباس (سال ۱۳۷۱) بر روی نیروهای متخصص (دبیلم و بالاتر)، شاغل در یکی از سازمانها، ارگانها و یا شرکتهای دولتی انجام شده است. عنوان مهاجر در این تحقیق به غیر بومیها اطلاق شده که پس از فروردین سال ۱۳۶۵ و به صورت داوطلبانه به شهر بندرعباس مهاجرت کرده و در یکی از نهادهای دولتی شاغل شده‌اند. براین مبنای بدو آفهرستی از کلیه

کارکنان دولتی تهیه شد که در آن افراد بر حسب محل تولد (بومی، غیربومی) و زمان شروع به کار در شهر بندرعباس، طبقه‌بندی شده بودند. در اولین قدم، برای تهیه محدوده جامعه آماری، غیربومیان به‌طورکلی حذف و بومیانی که قبل از سال ۱۳۶۵ در بندرعباس آغاز به کار کرده بودند از فهرست کنار گذارده شدند. در مرحله بعد، بر مبنای اظهارات پاسخگویان کلیه مهاجرین اجباری (غیر داوطلبانه) از فهرست خارج شدند. لازم به ذکر است که اغلب نیروهای متخصص شاغل در وزارت‌خانه‌های بهداشت و درمان و جهادسازاندگی جزء مهاجرین اجباری بوده‌اند لذا در نمونه مورد مطالعه جای نگرفته‌اند.

در نهایت امر، تنها ۷۳ نفر دارای معیارهای منطبق بر جامعه آماری بودند و از آنجاکه حجم جامعه آماری در آن حد بود که بتوان تمامی آنرا پوشش داد، لذا، اقدام به نمونه‌گیری نشده و حجم نمونه برابر با حجم جامعه آماری انتخاب گردید.

ابزار سنجش:

تاکنون طرق گوناگونی برای سنجش و اندازه‌گیری صفات و تیپهای شخصیتی ابداع شده است. برخی از این روشها همچون آزمونهای فرانکن رورشاخ^(۹) به نتایج دقیق کمی نمی‌انجامد. (۱۰) آیزنگ این نوع آزمونها را به خاطر دلالت ذهنیت شخص مفسر، سخت به باد انتقاد می‌گیرد. (۱۱) از آنجاکه هدف تحقیق حاضر سنجش کمی صفات شخصیت بوده، لذا، از پرسشنامه شخصیتی «برن ریتر»^(۱۲) که ازجمله معتبرترین ابزار سنجش این گونه صفات است سود برده شده است. (۱۳) این پرسشنامه شش صفت شخصیتی را به‌طور همزمان مورد سنجش قرار می‌دهد. این صفات عبارتند از:

- ۱. تمایل به عصبی بودن (B1-N) (۱۴)
- ۲. درون‌گرایی - برون‌گرایی (B2-S)
- ۳. باخود بودن (B3-1) (۱۵)
- ۴. سفسطه‌جویی - سلطه‌پذیری (B4-D)
- ۵. اعتماد به نفس (F1-c)
- ۶. اجتماعی بودن (F2-S)

به لحاظ آنکه، به نظر نمی‌رسید رابطه‌ای منطقی بین صفت باخود بودن و تمایل به مهاجرت وجود داشته باشد، نتایج حاصل از آن مورد تجزیه و تحلیل قرار نگرفته است. برای تفسیر ارقام به دست آمده از تست، باید آنرا با ارقام جامعه نرم یا استاندارد مقایسه کرد. در اینجا، جامعه نرم در واقع همان جامعه

مبدأ برای مهاجران می‌باشد. اما از آنجا که، این تست نیز همچون بسیاری از تستهای معتبر دیگر برای جامعه ایران استاندارد نشده است؛ لذا بهناچار از نرم‌های مربوط به جوامع غربی جهت مقایسه استقاده شده است، این نرم‌ها که با نمادهای A و B در جدول ۱ نشان داده شده‌اند به ترتیب متعلق به کشور فرانسه و آمریکا می‌باشند. (۱۶)

نتایج تحقیق:

همان‌گونه که گفته شد، تست برن ریتر، برای هر صفت شخصیتی، کمیتی را به دست می‌دهد. در جدول ۱ می‌توان میانگین نمرات به دست آمده برای پنج صفت شخصیتی متعلق به نمونه مورد مطالعه را مشاهده کرد. همچنین میانگین نمرات این صفات در دو جامعه نرم A و B نیز در همین جدول منعکس می‌باشد. به طور کلی فرض شده است که میانگین نمرات صفات شخصیتی مذکور در جوامع نرم، با جامعه مبدأ مهاجرین، تفاوت معنی‌داری ندارد. براساس آنچه تاکنون گفته شد، اینک می‌توان به تشریح نتایج به دست آمده از سنجش هر کدام از صفات شخصیتی در نمونه مورد مطالعه (مهاجران) و مقایسه آن با جامعه نرم (به طور اخص، جامعه نرم A و به تعبیر دیگر جامعه مبدأ مهاجران) پرداخت.

۱. درون‌گرایی - بروون‌گرایی:

نتایج به دست آمده از بررسی این صفت در میان مهاجرین، نشان داد که این عدد بروون‌گراتر از جامعه مبدأ هستند. میانگین صفت شخصیتی مذکور، برای جمیعت نمونه، $۱۳/۴۹$ - به دست آمده که کمتر از میانگین مربوط به جامعه نرم A با $۴۰/۵$ و جامعه نرم B با $۳۲/۳$ است. بر طبق راهنمای تست، اشخاصی که در این مقیاس نمره بالایی به دست می‌آورند تمایل به درون‌گرایی داشته و کسانی که نمره پایینی اخذ می‌کنند بروون‌گرا هستند. آزمون T بین میانگین صفت مورد مطالعه در نمونه و جامعه نرم A تفاوت معنی‌داری را نشان می‌دهد. (جدول شماره ۱)

جی-جی-یونی (۱۷)، تقریباً اولین کسی است که شخصیت را به دو تیپ درون‌گرا و بروون‌گرا تقسیم‌بندی کرده است. وی تیپ اول را متمایل به اسکیزوفرنی و تیپ دوم را متمایل به هیستری (۱۸) می‌دانست. در بیان خصوصیات بروون‌گرایان، می‌توان گفت که این گروه مردمی خونگرم، زودآشنا، اهل معاشرت و گفت و شنود هستند. این عده، بیشتر به سیر آفاق و انفس می‌پردازند. به اشخاص و اشیا به آسانی دل می‌بندند و به آسانی هم دل بر می‌کنند؛ عمل را دوست می‌دارند و به سرعت و سهولت عزم

جدول شماره ۱. شاخصهای میانگین، انحراف استاندارد و آزمون T

برای ۵ صفت شخصیتی مورد مطالعه در جوامع نرم و جامعه نمونه

آزمون میانگین نمونه و جامعه A نرم	انحراف استاندارد	میانگین	جامعه	صفت شخصیتی
-	۵۵/۱۷	-۲۷/۸۶	جامعه نمونه	تمایل به عصبی بودن (B ₁ -N)
۴/۸۲۴	۷۲/۱	-۶۵/۹	جامعه نرم	
-	۶۹	-۶۳/۹	جامعه نرم	
-	۳۷/۸۱	-۱۳/۴۹	جامعه نمونه	درون‌گرایی - برون‌گرایی (B ₂ -S)
-۹/۶۳۲	۵۴/۷	۴۰/۵	جامعه نرم	
-	۵۰	۳۲/۳	جامعه نرم	
-	۴۱/۱۸	۱۱/۰۸	جامعه نمونه	سلطه‌جویی - سلطه‌پذیری (B ₄ -D)
-۴/۹۵۳	۵۷	۴۰/۸	جامعه نرم	
-	۵۸	۵۲/۹	جامعه نرم	
-	۶۰/۸	۶۱۸/۶۴	جامعه نمونه	اعتماد به نفس (F ₁ -C)
۰/۷۴۵	۷۶/۵	-۳۰/۷	جامعه نرم	
-	۸۱/۲۰	-۵۳/۴	جامعه نرم	
-	۴۶/۹۲	-۳۸/۲۶	جامعه نمونه	اجتماعی بودن (F ₂ -S)
-۳/۴۵	۶۴/۵	-۱۴/۷	جامعه نرم	
-	۵۰/۶	۱۲	جامعه نرم	

می‌کند، و تصمیم می‌گیرند. (۱۹) دو ویژگی آخر بخصوص عملکرای بودن افراد برون‌گرا، می‌تواند برون‌گرادر بودن مهاجرین نسبت به جامعه مبدأ (جامعه نرم) را توجیه کند.

آیزنگ افراد برون‌گرا را واحد صفت «خطرهای خطرپذیری» دانسته و می‌نویسد: آنها معتقدند که کمی خطر مزء زندگی است و نوعاً قماربازند. (۲۰) شلدن (۲۱) در نظریه سرشی خود، افراد برون‌نگر را در گروه سوماتوتونیا و افراد درون‌گرا را در گروه سربروتونیا (۲۲) جای می‌دهد. از نظر وی، برخی از صفات گروه

سومانوتونیا عبارت است از علاقمندی به ماجراها و فعالیتهاي بدنی، عشق به کارهای خطرناک و حوادث غیرمنتظره و رفتار بی باکانه (۲۳). به نظر می رسد که چنین خصایصی لازمه مهاجرت هستند. لذا برونگرایتر بودن مهاجرین نسبت به جمعیت جامعه مبدأ امری منطقی و قابل توجیه خواهد بود.

۲. تمایل به عصبی بودن: (۱)

مهاجران مورد مطالعه نوروتیک تراز جامعه نرم A هستند. میانگین به دست آمده برای مهاجران از این صفت برابر با $\frac{27}{86}$ ، برای جامعه نرم A برابر با $\frac{65}{9}$ و برای جامعه نرم B برابر با $\frac{63}{9}$ است. مطابق با راهنمای تست، اشخاصی که در این مقیاس نمره بالایی می گیرند از نظر هیجانی بودن تمایل به بی ثباتی دارند و افرادی که نمره پایینی به دست می آورند از نظر هیجانی بودن تعادل بسیار خوبی را نشان می دهند.

عدم ثبات هیجانی و سهولت تحریک پذیری افراد نوروتیک، می تواند تبیین کننده نوروتیک تر بودن مهاجرین نسبت به جامعه مبدأ باشد. به نظر می رسد که افراد نوروتیک به سرعت در مقابل حرکها و عوامل مهاجرت عکس العمل نشان داده و اقدام به مهاجرت می کنند. در عین حال ممکن است حالتهای تعدیل یافتهای از نوروز (۲۴) علامتی فیوگ (۲۵) در مهاجرت بیشتر شخصیتهای نوروتیک مؤثر باشد. این نوروز یکی از انواع فراموشی مرضی (آمنزیا) است، که به صورت فراموشی توأم با فرار از شرایط تعریف می شود. در چنین شرایطی، فرد گذشته خود را به طور کلی فراموش می کند و در مکان جدید با نامی جدید و حتی ممکن است با خانواده ای جدید شروع به زندگی کند. همان طوری که گفته شد: ممکن است حالتهای بسیار خفیفی از این نوروز در مهاجرت شخصیتهای نوروتیک مؤثر باشد، بی آنکه این افراد لزوماً بیمار روانی تلقی شوند.

۳. اجتماعی بودن:

از نظر آماری این صفت همبستگی بالایی را با صفت برонگرایی نشان می دهد (۲۶) لذا، همان طور که انتظار می رفت بررسی صفت شخصیتی اجتماعی بودن، مهاجران را اجتماعی تراز جامعه مبدأ نشان داد. میانگین به دست آمده برای صفت مذکور در میان مهاجرین مورد مطالعه برابر با $\frac{38}{26}$ - بوده که از

میانگین‌های ذکر شده برای جوامع نرم A و B به ترتیب با ۱۴/۷ و ۱۲ پایین‌تر می‌باشد. آزمون T تفاوت مشاهده شده را به لحاظ آماری معنی‌دار نشان می‌دهد. در راهنمای تست آمده است، کسانی که در این مقیاس نمره بالایی به دست می‌آورند به غیراجتماعی بودن، تنها‌بی یا استقلال‌طلبی تمایل دارند. آنهایی که نمره پایینی کسب می‌کنند به اجتماعی بودن و زندگی گروهی داشتن تمایل نشان می‌دهند. همان‌گونه که در روش تفهیمی ویر برای شناخت پدیده‌های انسانی پیشنهاد شده، رابطه اجتماعی‌تر بودن و تمایل بیشتر به مهاجرت بی‌واسطه قابل فهم است. در عین حال در این مورد نیز با توجه به همبستگی بالایی که بین این صفت و صفت بروگرانی وجود دارد، همان صفاتی که با تایپ سخنیتی بروگرا همبسته بودند، مجدد حضور داشته و موجب تمایل بیشتر مهاجران بالقوه اجتماعی‌تر، به مهاجرت می‌شوند.

۴. سلطه‌جوبی - سلطه‌پذیری:

شاید، در وهله اول چنین به نظر آید که مهاجران باید عمدتاً افرادی سلطه‌جو باشند. اما شواهد به دست آمده از این تحقیق مهاجران را مردمی سلطه‌پذیر معرفی می‌کند. میانگین نمونه مورد مطالعه از این صفت ۱۱/۰۸، میانگین جامعه نرم A ۴۰/۸ و میانگین جامعه نرم B ۵۳/۹ است. به طور کلی اشخاصی که در این مقیاس نمره بالایی به دست می‌آورند؛ در ارتباط با دیگران تمایل به سلطه‌جوبی دارند و اشخاصی که نمره پایینی کسب می‌کنند، تمایل دارند تحت سلطه دیگران باشند. آزمون T تفاوت مشاهده شده بین میانگین‌های نمونه مورد مطالعه و جامعه نرم A به لحاظ آماری معنی‌دار نشان می‌دهد. در تبیین این مشاهده می‌توان گفت که منطقاً افراد سلطه‌جو در مبدأ می‌باید، از پیشرفت خوبی برخوردار باشند. چنین افرادی می‌توانند امور را بروفق خواست خود تغییر داده، اراده و میل خود را بر محیطی که در آن زندگی و کار می‌کنند حاکم سازند. بنابراین، دلیلی وجود ندارد که این گروه برای یافتن موفقیت‌های بهتر و برتر دست به مهاجرت بزنند. در مجموع، به نظر می‌رسد که افراد سلطه‌پذیر که به دلیل رقابت فشرده در مبدأ نتوانسته‌اند از موفقیت اقتصادی و اجتماعی مناسبی بهره‌مند شوند، بیشتر اقدام به مهاجرت می‌کنند.

۵. اعتماد به نفس:

صفت اعتماد به نفس در راهنمای تست چنین تعریف شده است: اشخاصی که از این مقیاس نمره

بالایی به دست می‌آورند به طور اغراق‌آمیز، خجالتی و کمره هستند و تقریباً دارای احساس کهتری و حقارت می‌باشند. این افراد تصور ناخوشایندی از خود داشته و به رنج بردن از احساس خود کم‌بینی گرایش دارند. کسانی که نمره پایینی کسب کنند به مقدار زیادی اعتماد به نفس داشته و تقریباً بخوبی با محیط سازگار می‌شوند. (۲۷)

میانگین به دست آمده برای این صفت، در نمونه مورد مطالعه، برابر با ۱۸/۶۴، برای جامعه نرم A برابر با ۳۰/۷ و برای جامعه نرم B برابر با ۵۳/۴ می‌باشد. آزمون T تفاوت مشاهده شده بین میانگین‌های نمونه و جامعه نرم را به لحاظ آماری معنی دار نشان می‌دهد. بدین ترتیب ملاحظه می‌شود که نمونه مورد مطالعه مهاجرین نسبت به جامعه نرم A و به تعبیر دیگر، جامعه مبدأ از اعتماد به نفس کمتری برخوردار می‌باشند.

مطابق با تبیینی که برای مهاجرت بیشتر افراد سلطه‌پذیر عنوان شد، در این مورد نیز، به نظر می‌رسد که کسانی که از اعتماد به نفس بالایی برخوردار هستند به خوبی با محیط سازگاری پیدا کرده و به موقفيتهای شغلی و مالی مطلوب خود دست می‌یابند. در مقابل، افرادی که از اعتماد به نفس کمتری برخوردار بوده و نتوانسته‌اند با محیط مبدأ انتطباق یابند به مقاصدی که در آنها رقابت مالی و شغلی کمتر است (در این مورد خاص مهاجرت به مناطق محروم) مهاجرت می‌کنند. زیرا، در آنجا به واسطه برتریهای نسبی که دارند (شخصی در مورد مهاجرین مورد مطالعه) می‌توانند به موقفيتهای مطلوب مورد نظر خود دست یابند.

به طور کلی می‌توان نتایج حاصل از این تحقیق را به صورت زیر خلاصه کرد:

۱. مهاجران نسبت به جامعه مبدأ از ثبات هیجانی کمتری برخوردار هستند.
۲. مهاجران برون‌گرانتر از جامعه مبدأ هستند.
۳. مهاجران نسبت به جامعه مبدأ سلطه‌پذیرتر هستند.
۴. مهاجران نسبت به جامعه مبدأ از اعتماد به نفس کمتری برخوردار هستند.
۵. مهاجران اجتماعی‌تر از جامعه مبدأ می‌باشند.

پی‌نوشت:

۱. اورت. اس. لی. یک نظریه مهاجرت بیژن زارع، نظریات مهاجرت، عبدالعلی لهايي زاده (گردآورنده) ص ۶۳.
۲. کلس آدرین مهاجرت، رشد جمعیت و توسعه سعید کیا کجوری ص ۳۴.
۳. تودارو چنین استدلال می‌کنند که تصمیم به مهاجرت باید براساس محاسبه درآمد دائمی تبیین شود. اگر شخص مهاجر پیش‌بینی کند که در دوره اولیه احتمال یافتن شغل مزدگیری منظم نسبتاً کم است، اما، انتظار داشته باشد که این احتفال، طی زمان، همراه با تواناییش برای گسترش تماسهای شهری افزایش بیندا می‌کند، در این صورت، حتی اگر درآمد شهری مورد انتظار طی دوره‌های اولیه از درآمد روستایی کمتر باشد باز هم مهاجرت برای او عقلانی خواهد بود. ر. ک. تودارو، مایکل مهاجرتها در کشورهای درحال توسعه. ص ۳۷.
- Shaw R.P. Migration theory and Fact, United Nations 1975.
- Connell, and other. Migration from Rural Areas 1976.
۵. در این زمینه، تودارو می‌نویسد: آشکار است که یک مهاجر روستایی همچون یک اقتصاددان از نزخهای بیکاری در شهر اطلاع دقیق ندارد. حتی اگر، فرض شود از میانگین درآمدهای شهری اطلاع داشته باشد، او یک تصور کلی از وضعیت اشتغال در شهر دارد و براساس این تصور کلی مبهم عمل می‌کند. در چنین حالتی، طبیعی است که کسانی که خطروجو و کمتر محافظه کار بوده و برخی شرایط خاص روحی و روانی را دارند، حاضرند، حتی، در احتمال پایین‌تر موفقیت اقدام به مهاجرت کنند. ر. ک تودارو «مهاجرتها در حال توسعه» ص ۳۷.
۶. Aldoux Haxley
۷. پتیه، ژان «مهاجرت روستاییان» محمد مؤمنی کاشی ص ۷۱.
۸. همان مأخذ، ص ۷۲.
۹. Rorchach
۱۰. Eysenck
۱۱. اسینک، اج. جی و ویلسون. کلن: خودشناسی، شهاب، قهرمان، انتشارات شبایر، ۱۳۶۳.
۱۲. Bernreuter
۱۳. برای اطلاع بیشتر ر. ک. گنجی حمزه، آزمونهای روانی، مبانی نظری و علمی، بنیاد فرهنگی رضوی، ص ۱۲۶۷ - ۵۲۹.
۱۴. Sesuffirea soi-meme
۱۵. Temdemce mervrotique

۱۶. برای اطلاع بیشتر از نرم مربوط به آمریکا ر. ک. نعمت... پاک گوهر (متترجم) راهنمای تست ارزشیابی شخصیت برنریتر، موسسه روانشناسی دانشگاه تهران.
۱۷. G.G.Yuny.
۱۸. در فرهنگ علوم رفتاری حالت‌های اسکیز و فرنی (Schizophrenia) و هیستری (Hysteria) بدین صورت تعریف شده است. اسکیز و فرنی (فروریختگی عقلی، جنون جوانی)، یکی از انواع مهم دیوانگی است که صفت مشخص آن کند شدن و انحراف عواطف، پیدایش اختلال در روندها و روابط فکری و قطع تمایل با دنیای واقعی است. این اصطلاح را نخستین بار بلولر (E.Bleuler) روانپرداز سویسی در ۱۹۱۱ به کار برد. هیستری نام قدیمی یکی از اختلالهای عصبی است که شامل واکنشهای «جانشین سازی» یا «جبران» و «افتراقی» عصبی است. به طورکلی، مربوط به پیدا شدن علایم اختلال در اعضای گوناگون بدن است، درصورتی که هیچ‌گونه ضایعه عضوی واقعی وجود ندارد. ر. ک. علی‌اکبر شعاعی‌نژاد، فرهنگ علوم رفتاری، انتشارات امیرکبیر، چاپ اول، تهران، ۱۳۶۴.
۱۹. سیاسی، علی‌اکبر: نظریه‌های شخصیت یا مکاتب روانشناسی، ص، ۸۳.
۲۰. W.H.Sheldon.
۲۱. سربروتونیا (Cerebrotonia) و سوماتوتونیا (Somatotonia) واژه‌هایی هستند که روانشاس امریکایی شلدون در طبقه‌بندی ریخت‌شناسی خود به کار برد. او بر این باور بود که بین عقل ظاهری افراد و خوی آنها ارتباطی تنگانگ وجود دارد. بر همین مبنای او انسانها را به لحاظ ظاهری به سه دسته تقسیم کرده و برای هر کدام سه گروه مشخص از صفات شخصیتی را قابل شد. در این طبقه‌بندی افراد سوماتوتون دارای بدنی عضلانی و قدرتمند هستند. این افراد از لحاظ شخصیتی برونگرا بوده و ماجراجویی و خطرکردن را دوست دارند. بر عکس، افراد سربروتونیک از نظر بدنی ضعیف و لاگراندام بوده و به لحاظ شخصیتی درونگرا می‌باشند. این افراد بیان سمبولیک رابه عمل مستقیم ترجیح می‌دهند و با تمایلی که نسبت به گوشه‌گیری و تنهایی دارند از شرکت در محافل اجتماعی و از جمعیت و مردم گریزان هستند. برای اطلاع بیشتر ر. ک.: هوشیار رزم آرما، فرهنگ روانشناسی، انتشارات علمی چاپ اول، تهران، ۱۳۷۱.
۲۲. ترمان ل. مان: اصول روانشناسی، محمود رضاعی. ص. ۲۵۱-۲۵۳.
۲۳. Fugue.
۲۴. Amnesia.
۲۵. مقدار این همبستگی در راهنمای تست ۶٪ گزارش شده است.
۲۶. حمزه گنجی ص. ۵۲۵.